

række konkrete initiativer med det formål at rette op på de kritisable forhold. Men man kunne spørge: Hvilke initiativer? På nuværende tidspunkt er der vel ikke gjort meget andet end at udskifte direktøren for Slots- og Ejendomsstyrelsen. Regeringspartierne dagsorden kan ikke opfattes som andet og mere end en sylte-dagsorden. De berettiget kritiserede forhold skal åbenbart ikke afklares hurtigt, det kan vente til næste folketingssamling, efter at vi har haft en redegørelsesdebat her i salen.

Men en række af de løsninger, som skal til for at dæmme op for forholdene, står faktisk lige for. Det burde være temmelig åbenlyst, at administrationen og forvaltningen af statens samlede ejendomsportefølje naturligvis skal ske på et ensartet grundlag. Uanset om udlejningen foregår i Kulturministeriets, Justitsministeriets eller Boligministeriets regi, skal lejefastsættelsen, momsspørgsmålet og udlejningspolitikken selvfølgelig ske på samme regelgrundlag. Det er temmelig logisk og indlysende, og der er ærlig talt ikke mange undskyldninger – i hvert fald ingen saglige – for at udsætte beslutningen herom.

Specielt vedrørende Slots- og Ejendomsstyrelsens fremtidige forretningsområde er det mig en sand gåde, hvorfor iværksættelsen af de åbenlyst rigtige og nødvendige tiltag absolut skal afvente en redegørelse i næste folketingssamling. Det forholder sig jo ikke sådan, at regeringen ligefrem starter på bar bund og først nu skal til at analysere problemet og de mulige løsningsmodeller, tværtimod. De to rapporter, der er udarbejdet af henholdsvis Ernest & Young og Mercuri Urval, peger jo temmelig entydigt på, hvilke problemer der er, og også temmelig entydigt på, hvad der skal til for at løse dem. Man skal vist have særlige læsekundskaber for at komme til et andet resultat, end at den model, der peges på, er den såkaldte fokuseringsmodel – eller sagt på det dansk, de fleste af os taler og forstår: Slots- og Ejendomsstyrelsen skal koncentrere sig om kerneområderne i Slots- og Ejendomsstyrelsens regi, dvs. ejendomsadministration, drift af slotte og haver og bygherrerådgivning. De konkurrenceudsatte ydelser som f.eks. vagt, rengøring, VVS, el og energi kan Slots- og Ejendomsstyrelsen ikke begå sig på, og dem skal den derfor holde sig væk fra. Den bedste forretningsmæssige løsning er altså at lade Slots- og Ejendomsstyrelsen koncentrere sig om kerneområderne og overlade til andre at løse de sekundære opgaver.

Når regeringen tilsyneladende ønsker at sylte sagen, skyldes det måske, at den løsning, som Ernest & Young temmelig entydigt peger på, er politisk uacceptabel, i hvert fald for det største af regeringspartierne. Det er nemlig både nærliggende og bedst rent forretningsmæssigt at lade udskillelsen af de sekundære opgaver ske i form af udlicitering, altså privatisering, og det er måske her, hunden ligger begravet, for det ønsker boligministeren ikke.

Lad mig opsummere med at sige, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at udlejning, administration og forvaltning af statens samlede ejendomsportefølje skal ske efter ensartede regler. Det er vores ønske, at staten ikke skal være ejendomsbesidder og udlejer ud over det omfang, der er nødvendigt for at tilgodese statens eget behov for lokaliteter, og endelig er det vort ønske, at de primære anbefalinger, der er indeholdt i de to konsulentrapporter – herunder især udlicitering af Slots- og Ejendomsstyrelsens sekundære opgaver – føres ud i livet så hurtigt som overhovedet muligt. Vi kan ikke se noget som helst behov for at afvente en redegørelse i næste folketingssamling, og det er naturligvis baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre, Fremskridtspartiet og hr. Jacob Haugaard har fremsat en dagsorden i dag.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt som udgangspunkt give udtryk for, at det er fantastisk og forargeligt, at forholdene i Slots- og Ejendomsstyrelsen har fået lov til at udvikle sig til det punkt, der i sommer gav anledning til en velfortjent offentlig kritik og en særdeles kritisk rapport fra statsrevisorerne. Det er fantastisk, forargeligt og forunderligt, at ingen greb ind – hverken fra administrativ eller politisk side – over for de forhold, der herskede.

Jeg skal blot fremdrage nogle få punkter i statsrevisorerne bemærkninger. Statsrevisorerne kritiserer skarpt Slots- og Ejendomsstyrelsens mangelfulde forvaltning. Styrelsens økonomiforvaltning har været præget af mangelfuld styring samt rod og lemfældighed, og skarpere kan en generel kritik vist ikke formuleres.

Men dermed er det ikke slut. Økonomidispositionerne har været uigennemskuelige, fordi de forskellige dispositioner ikke har været adskilt og derfor ikke er overskuelige, men har virket som forbundne kar. Statsrevisorerne fortsætter:

»Den manglende omstilling og tilpasning af Styrelsen og de betydelige samarbejdsproble-